

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/1972**z dnia 30 października 2017 r.****zmieniające załączniki I i III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do programu nadzoru nad przewlekłą chorobą wyniszczającą u jeleniowatych w Estonii, Finlandii, na Litwie, Łotwie, w Polsce i Szwecji oraz uchylające decyzję Komisji 2007/182/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 ustanowiono przepisy dotyczące zapobiegania pasażowalnym encefalopatiom gąbczastym (TSE) oraz ich kontroli i zwalczania u bydła, owiec i kóz. Rozporządzenie to ma zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania do obrotu żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, a w pewnych określonych przypadkach – do ich wywozu.
- (2) Przewlekła choroba wyniszczająca (CWD) jest to TSE atakująca jeleniowate, szeroko rozpowszechniona w Ameryce Północnej. Nie zgłoszono dotychczas CWD na terytorium Unii, jednak choroba ta została po raz pierwszy wykryta w Norwegii w kwietniu 2016 r., u renifera. W związku z powyższym Norwegia zintensyfikowała swój program nadzoru nad CWD u jeleniowatych i wykryła szereg innych przypadków CWD u reniferów i łosi.
- (3) W dniu 2 grudnia 2016 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjął opinię naukową w sprawie przewlekłej choroby wyniszczającej u jeleniowatych („opinia EFSA”) ⁽²⁾. W opinii EFSA sformułowano zalecenia dotyczące wdrożenia trzyletniego programu nadzoru nad CWD u jeleniowatych w Estonii, Finlandii, Islandii, na Litwie, Łotwie, w Norwegii, Polsce i Szwecji, które są państwami Unii i EOG, w których występuje populacja reniferów lub łosi. W opinii EFSA podkreślono, że wspomniany trzyletni program monitorowania CWD ma na celu potwierdzenie lub wykluczenie występowania CWD w państwach, w których choroby tej nigdy nie wykryto, oraz w państwach, w których stwierdzono wystąpienie CWD (do tej pory jedynie w Norwegii), w celu oszacowania częstości występowania i zasięgu geograficznego CWD.
- (4) Art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 stanowi, że każde państwo członkowskie ma przeprowadzać co roku program monitorujący TSE oparty na aktywnym i biernym nadzorze zgodnie z załącznikiem III do tego rozporządzenia.
- (5) Należy zatem dodać wymagania dotyczące trzyletniego programu nadzoru nad CWD w Estonii, Finlandii, na Litwie, Łotwie, w Polsce i Szwecji w rozdziale A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w oparciu o zalecenia zawarte w opinii EFSA. Wymagania te należy traktować jako wymagania minimalne, których mają przestrzegać zainteresowane państwa członkowskie. Państwa te mogą jednak dodatkowo dopracować swoje programy nadzoru nad CWD, aby dostosować je do swojej szczególnej sytuacji.
- (6) W załączniku III rozdział A część III należy ponadto doprecyzować protokoły laboratoryjne i metody badań, które mają być stosowane w ramach programu monitorowania CWD, oraz środki, które należy przedsięwziąć po przeprowadzeniu badań pod kątem CWD.
- (7) Zgodnie z zaleceniem zawartym w opinii EFSA trzyletni program monitorowania CWD powinien być z jednej strony ukierunkowany na jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych i żyjące w niewoli, a z drugiej – na dzikie i częściowo oswojone jeleniowate. W celu zagwarantowania pewności prawa należy w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 dodać definicje „jeleniowatych utrzymywanych w warunkach fermowych i żyjących w niewoli”, „dzikich jeleniowatych” i „częściowo oswojonych jeleniowatych”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.⁽²⁾ Opinia naukowa w sprawie przewlekłej choroby wyniszczającej (CWD) u jeleniowatych, *Dziennik EFSA* (2017); 15(1):46.

- (8) Art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 stanowi, że państwa członkowskie mają przedkładać Komisji coroczny raport na temat swoich działań w zakresie monitorowania TSE. W rozdziale B część I sekcja A w załączniku III do tego rozporządzenia określono informacje, które państwa członkowskie mają uwzględniać w swoich corocznych raportach, wprowadzając je regularnie do unijnej bazy danych dotyczących TSE lub przedstawiając w corocznym raporcie. W części II tego rozdziału postanowiono, że EFSA ma analizować informacje ujęte przez państwa członkowskie w ich corocznych raportach i publikować co roku sprawozdanie na temat tendencji i źródeł TSE w Unii. W załączniku III rozdział B część I sekcja A należy dodać wymogi w zakresie sprawozdawczości dotyczące trzyletniego programu nadzoru nad CWD, aby zapewnić, by dane uzyskane w ramach tego programu były wprowadzane przez zainteresowane państwa członkowskie do unijnej bazy danych dotyczących TSE, co umożliwić ma ich ujęcie i analizę w corocznym unijnym sprawozdaniu podsumowującym dotyczącym monitorowania TSE, które ma sporządzać EFSA zgodnie z częścią II tego rozdziału.
- (9) W decyzji Komisji 2007/182/WE ⁽¹⁾ ustanowiono wymogi dotyczące badania CWD u jeleniowatych, które zostało przeprowadzone w latach 2007–2010. Z uwagi na to, że badanie to zostało już ukończony, oraz aby uniknąć rozbieżności w definicjach mających znaczenie dla monitorowania CWD ustanowionych w załączniku I do tejże decyzji i w niniejszym rozporządzeniu, należy uchylić decyzję 2007/182/WE. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I i III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Decyzja 2007/182/WE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2007/182/WE z dnia 19 marca 2007 r. w sprawie badania chronicznej wyniszczającej choroby u jeleniowatych (Dz.U. L 84 z 24.3.2007, s. 37).

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I pkt 2 dodaje się następujące pozycje:

- „o) »jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych i żyjące w niewoli« oznaczają zwierzęta z rodziny *Cervidae* utrzymywane przez człowieka na zamkniętym terytorium;
- p) »dzikie jeleniowate« oznaczają zwierzęta z rodziny *Cervidae*, które nie są utrzymywane przez człowieka;
- q) »częściowo oswojone jeleniowate« oznaczają zwierzęta z rodziny *Cervidae* utrzymywane przez człowieka, lecz nie na zamkniętym terytorium.”;

2) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) rozdział A część III otrzymuje brzmienie:

„III. MONITOROWANIE JELENIOWATYCH

A. Trzyletni program monitorowania przewlekłej choroby wyniszczającej (CWD)

1. Przepisy ogólne

1.1. Państwa członkowskie, w których występuje populacja dzikich lub utrzymywanych w warunkach fermowych lub częściowo oswojonych łosi lub reniferów (Estonia, Finlandia, Litwa, Łotwa, Polska i Szwecja) przeprowadzają trzyletni program monitorowania CWD u jeleniowatych w okresie od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2020 r. Badania w kierunku TSE przeprowadzane na potrzeby tego programu monitorowania odbywają się od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2020 r., jednakże pobieranie próbek na potrzeby tego programu może się rozpocząć w 2017 r.

1.2. Trzyletni program monitorowania CWD obejmuje następujące gatunki jeleniowatych:

- eurazjatycki renifer tundrowy (*Rangifer tarandus tarandus*),
- fiński renifer leśny (*Rangifer tarandus fennicus*),
- łoś (*Alces alces*),
- sarna (*Capreolus capreolus*),
- jeleni wirginijski (*Odocoileus virginianus*),
- jeleni szlachetny (*Cervus elaphus*).

1.3. Na zasadzie odstępstwa od pkt 1.2 dane państwo członkowskie może – w oparciu o udokumentowaną ocenę ryzyka przedłożoną Komisji Europejskiej – wybrać do celów trzyletniego programu monitorowania CWD podzbiór gatunków wymienionych w tymże punkcie.

2. Schemat pobierania próbek

2.1. Państwa członkowskie, o których mowa w pkt 1.1, określają podstawowe jednostki próby (PJP), które obejmują wszystkie terytoria, na których występują populacje jeleniowatych, stosując co najmniej następujące elementy:

- a) w przypadku jeleniowatych utrzymywanych w warunkach fermowych lub żyjących w niewoli każde gospodarstwo lub każdy obiekt, w których jeleniowate są utrzymywane na zamkniętym terytorium, uznaje się za PJP;
- b) w przypadku dzikich i częściowo oswojonych jeleniowatych PJP określa się geograficznie w oparciu o następujące kryteria:
  - (i) obszary, na których dzikie i częściowo oswojone zwierzęta należące do gatunku objętego programem monitorowania gromadzą się co najmniej przez pewien okres w roku;

- (ii) jeżeli nie ma miejsca gromadzenie się danego gatunku, ograniczone naturalnymi lub sztucznymi granicami obszary, na których obecne są zwierzęta należące do gatunku objętego programem monitorowania;
- (iii) obszary, na których poluje się na zwierzęta należące do gatunku objętego programem monitorowania, oraz obszary związane z innymi odpowiednimi działaniami dotyczącymi gatunku objętego programem monitorowania.

2.2. Państwa członkowskie, o których mowa w pkt 1.1, wybierają utrzymywane w warunkach fermowych, żyjące w niewoli, dzikie i częściowo oswojone jeleniowate do badań w kierunku TSE, stosując następującą dwuetapową metodę doboru próby:

a) w pierwszym etapie wspomniane państwa członkowskie:

(i) w przypadku jeleniowatych utrzymywanych w warunkach fermowych i żyjących w niewoli:

- wybierają, na zasadzie losowej zapewniającej reprezentatywność geograficzną, oraz w stosownych przypadkach uwzględniając odpowiednie czynniki ryzyka określone w udokumentowanej ocenie ryzyka przeprowadzonej przez państwo członkowskie, 100 PJP, które mają zostać objęte programem monitorowania w trzyletnim okresie, lub
- jeżeli państwo członkowskie nie było w stanie określić 100 PJP w przypadku jeleniowatych utrzymywanych w warunkach fermowych i żyjących w niewoli, wybierają wszystkie zidentyfikowane PJP;

(ii) w przypadku dzikich i częściowo oswojonych jeleniowatych:

- wybierają, na zasadzie losowej zapewniającej reprezentatywność geograficzną, oraz w stosownych przypadkach uwzględniając odpowiednie czynniki ryzyka określone w udokumentowanej ocenie ryzyka przeprowadzonej przez państwo członkowskie, 100 PJP, które mają zostać objęte programem monitorowania w trzyletnim okresie, lub
- jeżeli państwo członkowskie nie było w stanie określić 100 PJP w przypadku dzikich i częściowo oswojonych jeleniowatych, wybierają wszystkie zidentyfikowane PJP;

b) w drugim etapie:

(i) w przypadku jeleniowatych utrzymywanych w warunkach fermowych i żyjących w niewoli:

- państwo członkowskie, które dokonało wyboru 100 PJP, w obrębie każdej wybranej PJP pobiera w ciągu trzyletniego okresu próbki od wszystkich zwierząt należących do grup docelowych wymienionych w pkt 2.4 lit. a), dopóki nie zostanie osiągnięty cel, jakim jest 30 zbadanych zwierząt na PJP. Jeżeli jednak w niektórych PJP nie można osiągnąć celu, jakim jest 30 zbadanych zwierząt w ciągu trzyletniego okresu, ze względu na ograniczoną wielkość populacji jeleniowatych w tych jednostkach, pobieranie próbek od zwierząt należących do grup docelowych wymienionych w pkt 2.4 lit. a) może trwać nadal w większych PJP nawet po osiągnięciu celu, jakim jest 30 zbadanych zwierząt, w celu osiągnięcia, w miarę możliwości, łącznej liczby maksymalnie 3 000 jeleniowatych utrzymywanych w warunkach fermowych i żyjących w niewoli, zbadanych na poziomie krajowym w ciągu trzyletniego okresu trwania programu monitorowania;
- państwo członkowskie, które określiło mniej niż 100 PJP, w obrębie każdej PJP pobiera w ciągu trzyletniego okresu próbki od wszystkich zwierząt należących do grup docelowych wymienionych w pkt 2.4 lit. a), w celu zbliżenia się, w miarę możliwości, do łącznej liczby maksymalnie 3 000 jeleniowatych utrzymywanych w warunkach fermowych i żyjących w niewoli, zbadanych na poziomie krajowym w ciągu trzyletniego okresu trwania programu monitorowania;

(ii) w przypadku dzikich i częściowo oswojonych jeleniowatych:

- państwo członkowskie, które dokonało wyboru 100 PJP, w obrębie każdej wybranej PJP pobiera w ciągu trzyletniego okresu próbki od wszystkich zwierząt należących do grup docelowych wymienionych w pkt 2.4 lit. b), dopóki nie zostanie osiągnięty cel, jakim jest 30 zbadanych zwierząt na PJP, w celu osiągnięcia liczby maksymalnie 3 000 dzikich i częściowo oswojonych jeleniowatych zbadanych na poziomie krajowym w ciągu trzyletniego okresu;
- państwo członkowskie, które określiło mniej niż 100 PJP, w obrębie każdej PJP pobiera w ciągu trzyletniego okresu próbki od wszystkich zwierząt należących do grup docelowych wymienionych w pkt 2.4 lit. b), w celu zbliżenia się do łącznej liczby 3 000 dzikich i częściowo oswojonych jeleniowatych zbadanych na poziomie krajowym w ciągu trzyletniego okresu trwania programu monitorowania.

- 2.3. Wszystkie wybrane jeleniowate muszą mieć ponad 12 miesięcy. Wiek zwierząt ocenia się na podstawie uzębienia, oczywistych oznak dojrzałości lub na podstawie innych wiarygodnych informacji.
- 2.4. Wyboru jeleniowatych należy dokonywać z następujących grup docelowych:
- a) w przypadku jeleniowatych utrzymywanych w warunkach fermowych i żyjących w niewoli:
- (i) padłe lub poddane eliminacji jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych lub żyjące w niewoli, zdefiniowane jako jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych lub żyjące w niewoli znalezione martwe na zamkniętym terytorium, na którym są utrzymywane, podczas transportu lub w rzeźni, jak również jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych lub żyjące w niewoli uśmiercone z powodów zdrowotnych lub ze względu na wiek;
  - (ii) jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych lub żyjące w niewoli, u których występują objawy kliniczne lub które są chore, zdefiniowane jako jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych lub żyjące w niewoli wykazujące oznaki nienormalnego zachowania lub zaburzeń narządu ruchu lub będące ogólnie w złym stanie;
  - (iii) poddane ubojowi jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych, które uznano za niezdatne do spożycia przez ludzi;
  - (iv) poddane ubojowi jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych uznane za zdatne do spożycia przez ludzi, jeżeli dane państwo członkowskie zidentyfikowało mniej niż 3 000 jeleniowatych utrzymywanych w warunkach fermowych lub żyjących w niewoli należących do grup wymienionych w ppkt (i)–(iii);
- b) w przypadku dzikich i częściowo oswojonych jeleniowatych:
- (i) padłe lub poddane eliminacji dzikie lub częściowo oswojone jeleniowate, zdefiniowane jako jeleniowate znalezione martwe w naturalnym środowisku, jak również częściowo oswojone jeleniowate znalezione martwe lub uśmiercone z powodów zdrowotnych lub ze względu na wiek;
  - (ii) jeleniowate zranione lub zabite na drogach lub przez drapieżniki, zdefiniowane jako dzikie lub częściowo oswojone jeleniowate potrącone przez pojazdy drogowe lub przez pociągi albo zaatakowane przez drapieżniki;
  - (iii) dzikie i częściowo oswojone jeleniowate, u których występują objawy kliniczne lub które są chore, zdefiniowane jako dzikie i częściowo oswojone jeleniowate, u których zaobserwowano oznaki nienormalnego zachowania lub zaburzeń narządu ruchu, lub będące ogólnie w złym stanie zdrowia;
  - (iv) upolowane dzikie jeleniowate i poddane ubojowi częściowo oswojone jeleniowate, które uznano za niezdatne do spożycia przez ludzi;
  - (v) upolowane dzikie jeleniowate łowne i poddane ubojowi częściowo oswojone jeleniowate uznane za zdatne do spożycia przez ludzi, jeżeli dane państwo członkowskie zidentyfikowało mniej niż 3 000 dzikich i częściowo oswojonych jeleniowatych należących do grup wymienionych w ppkt (i)–(iv).
- 2.5. W przypadku uzyskania dodatniego wyniku badania w kierunku TSE u jeleniowatego należy zwiększyć liczbę próbek pobieranych od jeleniowatych w strefie, w której stwierdzono pozytywny przypadek TSE, w oparciu o ocenę przeprowadzoną przez zainteresowane państwo członkowskie.

3. Pobieranie próbek i badania laboratoryjne

- 3.1. Od każdego jeleniowatego wybranego zgodnie z pkt 2 pobiera się próbkę zasuwki i poddaje ją badaniu w kierunku TSE.

Ponadto – o ile jest to wykonalne – pobiera się próbkę jednej z następujących tkanek, w następującej kolejności, począwszy od najbardziej wskazanych:

- a) zagardłowe węzły chłonne;
- b) migdałki;
- c) inne węzły chłonne głowy.

Do celów szybkich testów przedkłada się półprzekrój zasuwki w stanie świeżym lub zamrożonym. Pozostały półprzekrój powinien zostać utrwalony. Węzły chłonne i migdałki należy po pobraniu utrwalić.

Część świeżej tkanki z każdego rodzaju próbki przechowuje się w stanie zamrożonym aż do uzyskania wyniku ujemnego, na wypadek gdyby był wymagany pomiar aktywności biologicznej.

- 3.2. Do czasu opublikowania przez laboratorium referencyjne UE ds. TSE wytycznych na temat badań w kierunku TSE u jeleniowatych stosuje się następującą metodę laboratoryjną na potrzeby programu monitorowania CWD:

a) szybkie testy:

szybkie testy, o których mowa w załączniku X rozdział C pkt 4, stosowane do wykrywania TSE w zasuwce bydła lub małych przeżuwaczy, uznaje się za odpowiednie do wykrywania TSE w zasuwce jeleniowatych. Szybkie testy, o których mowa w załączniku X rozdział C pkt 4, stosowane do wykrywania TSE w węzłach chłonnych bydła lub małych przeżuwaczy, uznaje się za odpowiednie do wykrywania TSE w węzłach chłonnych jeleniowatych. Państwa członkowskie mogą również stosować metodę immunohistochemii do celów badań przesiewowych, jednak wówczas muszą one przejść pomyślnie badanie biegłości organizowane przez laboratorium referencyjne UE ds. TSE;

b) badania potwierdzające:

jeżeli wynik szybkiego testu jest niejednoznaczny lub dodatni, próbkę poddaje się badaniom potwierdzającym, stosując co najmniej jedną z następujących metod i protokołów określonych w ostatnim wydaniu podręcznika badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE):

- metoda immunohistochemiczna (IHC),
- metoda Western blot.

Jeżeli państwo członkowskie nie jest w stanie potwierdzić dodatniego wyniku szybkiego testu, przesyła ono odpowiednią tkankę do laboratorium referencyjnego UE w celu potwierdzenia;

c) charakterystyka izolatów:

w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań w kierunku TSE należy przeprowadzić dodatkową charakterystykę izolatów w porozumieniu z laboratorium referencyjnym UE ds. TSE.

- 3.3. Dla każdego dodatniego wyniku badania w kierunku TSE u jeleniowatych określa się genotyp białka prionowego.

Ponadto dla każdego jeleniowatego poddanego badaniom w kierunku TSE, których wynik był ujemny:

- określa się genotyp białka prionowego zwierzęcia poddanego badaniom w kierunku TSE, których wynik był ujemny, albo
- próbkę tkanki, którą może być zasuwka, przechowuje się w stanie zamrożonym co najmniej do dnia 31 grudnia 2021 r., aby umożliwić genotypowanie, jeżeli tak zostanie postanowione.

B. Inne działania w zakresie monitorowania jeleniowatych

Państwa członkowskie prowadzą dodatkowe monitorowanie TSE u jeleniowatych w oparciu o ocenę ryzyka, która może uwzględniać wykrycie TSE u jeleniowatych w tych samych lub sąsiadujących regionach.

Państwa członkowskie inne niż państwa wymienione w części A pkt 1.1 mogą prowadzić monitorowanie TSE u jeleniowatych na zasadzie dobrowolności.

Po zakończeniu trzyletniego programu monitorowania, o którym mowa w części A, państwa członkowskie wymienione w pkt 1.1 mogą prowadzić monitorowanie TSE u jeleniowatych na zasadzie dobrowolności.”;

- b) w rozdziale A dodaje się część IV w brzmieniu:

„IV. MONITOROWANIE INNYCH GATUNKÓW ZWIERZĄT

Państwa członkowskie mogą dobrowolnie przeprowadzić monitorowanie na obecność TSE u gatunków zwierząt innych niż bydło, owce, kozy i jeleniowate.”;

c) rozdział B część I sekcja A pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. U zwierząt innych niż bydło, owce i kozy, jak również u jeleniowatych innych niż jeleniowate objęte trzyletnim programem monitorowania CWD, o którym mowa w niniejszym załączniku w rozdziale A część III sekcja A – liczba próbek i potwierdzonych przypadków TSE w podziale na gatunki.”;

d) w rozdziale B część I sekcja A dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9. W przypadku państw członkowskich objętych trzyletnim programem monitorowania CWD, o którym mowa w niniejszym załączniku w rozdziale A część III sekcja A, coroczny raport za lata 2018, 2019 i 2020 obejmuje:

- a) liczbę przekazanych do badania próbek pobranych od jeleniowatych, według grup docelowych zgodnie z następującymi kryteriami:
    - identyfikator podstawowej jednostki próby (PJP),
    - gatunek,
    - system zarządzania: utrzymywane w warunkach fermowych, żyjące w niewoli, dzikie lub częściowo oswojone,
    - grupa docelowa,
    - płeć;
  - b) wyniki szybkich testów i badań potwierdzających (liczbę wyników dodatnich i ujemnych) oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowych badań w celu scharakteryzowania izolatów, a także informacje o tkankach, z których pobrano próbki, i zastosowanej technice szybkich testów i badań potwierdzających;
  - c) położenie geograficzne pozytywnych przypadków TSE, w tym ich państwo pochodzenia, jeżeli jest to inne państwo niż państwo członkowskie składające sprawozdanie;
  - d) genotyp i gatunek każdego z jeleniowatych, u którego wykryto TSE;
  - e) genotyp jeleniowatych poddanych badaniom w kierunku TSE, których wynik był ujemny, jeżeli przeprowadzono takie badanie w celu ustalenia genotypu.”.
-